

ще иззида пристанища по Черно море и кейове по Дунава.

Най-напредъ била построена желѣзопътната линия Бѣлово—Цариградъ и отъ 25 окт. 1887 г. започнала да вози пътници и стока отъ Цариградъ за Виена презъ София. Подиръ нея била изкарана линията Ямболъ—Бургасъ (1890). Презъ 1893 г. била построена линията София—Радомиръ. Сетне се започнали другитѣ линии: София—Търново—Варна, Плевенъ, Сомовитъ и т. н.

Каква радостъ било за населението, дето минавалъ желѣзницитѣ? Младо и старо обличали празнична носия, кичели се китки, съ гайди и хорá посрѣщали първия локомотивъ, който возѣлъ княза и министритѣ.

Построени били две голѣми морски пристанища въ Варна и Бургасъ, започнали се кейове по брѣга на Дунава въ Русе, Свищовъ, Ломъ, Видинъ. Пътищата вжтре въ страната се подновявали, прокарвали се нови, строяли се каменни и желѣзни мостове. . . И така България ставала питомна, хубава и приятна за пътуване и за търговия.

Търговията се съживила, стоки се изработвали по работилници и по нови фабрики. Земледѣлцитѣ се засилили. Почнали да купуватъ плугове, сѣячки, вѣялки, жътварки, вършачки и земледѣлието напредвало. Напреднало бубарството, пчеларството, като се замѣняли старитѣ тръвни съ нови кошери, скотовѣдството се подобрило, породата на добитѣка се опитомила.

Всички български градове отъ турско време били съ тѣсни, криви, тъмни и кални улици; много къщи били низки, безъ прозорци, влажни. . . Вода нѣмало, а за освѣтление и не питай.